

Ѣ не се преобрѣщатъ за кое-то пространно и твърдѣ до-
брѣ доказва Г. Кржстювичъ въ брой 16 на Б Кн: I.

За употребленіе-то на опредѣлительнѣи членъ подирь прилагателны-тѣ и причастія-та

Прилагателни-тѣ и причастія-та въ Ново-Българскій
языкъ иматъ както и въ Славянскій, (но само за единствен-
ное число), двѣ окончанія: едно усѣчено: *благъ, добръ, сж-
щи*, и едно неусѣчено: *благій, добрій, сжщій*; — въ мно-
жественное число же употребляватъ се само въ усече-
чено-то си окнчаніе. —

Извѣстно е при това, че спорядъ свойство-то Сла-
вянск: языка ставятъ се на кракъ-тѣ въ неусѣченни-тѣ о-
кончанія на прилагателни-тѣ и причастія-та буквы: **й**, за
мжжкый родъ, **я** за женскый и **е** за средный и служатъ за
да имъ опредѣлятъ смислъ-тѣ; слѣдовательно и не е нуж-
дно да имъ се прибавя опредѣлительнѣи членъ. Въ Ново-
Българскій обаче языкъ, въвело се употребленіе-то на той-
зи членъ и подирь прилагателны-тѣ и причастія-та неусѣ-
ченнаго и усѣченнаго окончанія и за тры-тѣ роде и за двѣ-
тѣ числа. — Това мжкаръ нелогическо и криво употребле-
ніе съ жалость глѣдамы че приелъ и Г. Кржстювичъ, както и
въобще всички-тѣ наши учени сж приели; наистинж негова
милость не съ драго сжрдце приелъ това употребленіе, и справе-
дливо сочувствовалъ че не сторилъ добръ, а за да оправдае това
криво приемванье дума: „*Какъ да е, то е единъ фактъ,
едно бытіе въ языкъ-тъ ни, кое-то е было приято и ут-
върждено отъ общо-то обикновеніе, и кое-то мы не мо-
жемъ друго да сторимъ, освенъ да го приемемъ както си е* (*)
— Отъ това забѣлежанье на Г. Кржстювича, вижда се ясно,
че негова милость ны совѣтува да употребимъ опредѣлитель-
нѣи членъ подирь прилагателны-тѣ и причастіята неусѣчен-
наго и усѣченнаго окончанія, само и само за да удовле-
творимъ на всеобщее народно обикновенно пронзношеніе.

За да се пронзнесе же и гласна-та или пѣ добръ
да речемъ звукъ-тѣ **а** или **ѣ** що се чува между прилагат:

(*) Вж. Б. К. Брой 20-1858 стр. 183. I.